

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยทุกรูปแบบ คือ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 รวมถึงพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และนโยบายการถ่ายโอนภารกิจของราชการ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติอำนาจหน้าที่และ ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้หลายด้านตามหลักการกระจายอำนาจ (decentralization) การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ หลักความเป็นอิสระของท้องถิ่น (local autonomy) เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และช่วยแก้ปัญหาเรื่องการให้บริการ ของรัฐที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนและชุมชน จึงทำให้องค์กรปกครอง- ส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักในการจัดทำบริการสาธารณะแทนองค์การราชการส่วนกลาง และองค์การราชการส่วนภูมิภาค

การจัดทำภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีลักษณะเป็น การจัดทำบริการสาธารณะ (public service) เช่น การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก-ทางน้ำ การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสีย การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ การจัดทำ บริการสาธารณะเหล่านี้มีทั้งประเภทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการตาม

กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ และประเภทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเลือกจะทำหรือไม่ทำก็ได้ ตามความจำเป็นและความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อเปรียบเทียบการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐบาลกลางกับการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการสาธารณะได้ทั่วถึงครอบคลุม มีความหลากหลายรูปแบบ ตรงกับความต้องการของประชาชนได้มากกว่า (สุภัช สุขลาคัย, 2545, หน้า 1-2; สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547, หน้า 446) แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะได้ครอบคลุมทุกภารกิจและครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบตามกฎหมายบัญญัติ หรือจัดทำบริการสาธารณะได้ แต่ไม่สามารถให้บริการสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีข้อจำกัดในการจัดทำบริการสาธารณะหลายสาเหตุ เช่น

1. ข้อจำกัดด้านกฎหมายและระเบียบ
2. งบประมาณ
3. นโยบายของรัฐ
4. นโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. สภาพทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ความขัดแย้งระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและความขัดแย้งกับประชาชน
7. ข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี

ภารกิจตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบต้องทำ คือ การจัดการขยะ แต่การดำเนินการภารกิจนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ หลายประการ รวมทั้งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะเป็นภารกิจที่สร้างความยุ่งยากในทางปฏิบัติ สร้างความขัดแย้งในทางการเมืองและการบริหารงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ไม่เว้นแม้แต่กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่มีงบประมาณมาก และมีศักยภาพความพร้อมในทุก ๆ ด้านก็ตาม ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก สถานการณ์ปัญหามีแนวโน้มจะรุนแรงขึ้น การดำเนินการกิจ

การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ไม่ราบรื่นเท่าที่ควร เนื่องจากมีความขัดแย้งกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขัดแย้งกับประชาชน ที่ได้รับผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกระบวนการกำจัดขยะ ปัญหาเรื่องความทับซ้อนของพื้นที่ ปัญหาด้านความคุ้มค่า ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล และคุณภาพของการดำเนินงาน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรตระหนักว่า เป็นปัญหาที่มีผลกระทบในทางลบต่อท้องถิ่น มีผลกระทบต่อประชาชน มีผลกระทบต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เป็นลำดับแรก (สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2544, หน้า 9-11)

ในด้านประสิทธิภาพของการจัดการขยะได้มีการศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเก็บขนขยะ ประสิทธิภาพของบุคลากร ประสิทธิภาพของรถเก็บขนขยะ ค่าใช้จ่ายในระบบกำจัด มีความแตกต่างกัน ดังนี้ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2547, หน้า 9-33)

1. ค่าใช้จ่ายในการเก็บขนขยะ มีความแตกต่างกันตั้งแต่ 70-946 บาท/ตัน (เทศบาลเมืองบ้านพรุ จังหวัดสงขลา 70 บาท/ตัน เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 90 บาท/ตัน เทศบาลตำบลบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี 167 บาท/ตัน เทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 638 บาท/ตัน เทศบาลตำบลศรีพนา จังหวัดหนองคาย 946 บาท/ตัน)

2. ประสิทธิภาพของบุคลากรในการเก็บขนขยะ มีความแตกต่างกันตั้งแต่ 0.17-3.62 ตัน/คน/วัน (เทศบาลตำบลศรีพนา จังหวัดหนองคาย 0.17 ตัน/คน/วัน เทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร 2.08 ตัน/คน/วัน เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 1.48 ตัน/คน/วัน เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 3.62 ตัน/คน/วัน) ในขณะที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย 3.19 ตัน/คน/วัน ประเทศสิงคโปร์ 8.51 ตัน/คน/วัน

3. ประสิทธิภาพของรถเก็บขนขยะ มีความแตกต่างกันตั้งแต่ 1-14.47 ตัน/คัน/วัน (เทศบาลตำบลศรีพนา จังหวัดหนองคาย 1 ตัน/คัน/วัน เทศบาลตำบลน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น 2 ตัน/คัน/วัน เทศบาลเมืองพัทลุง 2.81 ตัน/คัน/วัน องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ 7.23 ตัน/คัน/วัน เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 14.47 ตัน/คัน/วัน) ในขณะที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย 14.02 ตัน/คัน/วัน ประเทศสิงคโปร์ 25.6 ตัน/คัน/วัน

4. ค่าใช้จ่ายในระบบกำจัดขยะ มีความแตกต่างกัน ตั้งแต่ 26-679 บาท/ตัน (เทศบาลตำบลโคกกลอย จังหวัดพังงา 26 บาท/ตัน เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 38 บาท/ตัน เทศบาลเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ 60 บาท/ตัน เทศบาลเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน 470 บาท/ตัน เทศบาลตำบลโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี 679 บาท/ตัน)

ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณและความสามารถในการกำจัดขยะ ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2552 พบว่า ความสามารถในการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกันมาก กรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการจัดเก็บขยะได้วันละ 8,787-9,521 ตัน และทำการกำจัดได้ทั้งหมด ในพื้นที่เทศบาลและเมืองพัทยา จัดเก็บขยะได้วันละ 12,046-15,560 ตัน แต่สามารถกำจัดขยะได้อย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ในอัตราค่อนข้างต่ำประมาณร้อยละ 35.37-38.81 ส่วนพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบล จัดเก็บขยะได้วันละ 17,477-18,647 ตัน สามารถกำจัดขยะได้ต่ำมากเพียงร้อยละ 5.1-8.58 เท่านั้น (ดูตาราง 1)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่าประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้านของภารกิจจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งหมายถึง จิตความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ในประเด็นนี้มีข้อเสนอเชิงนโยบายจากงานศึกษาวิจัยของหลายสถาบัน วิเคราะห์และเสนอว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละองค์กรจะดำเนินการภารกิจนี้เป็นไปในลักษณะต่างองค์กรต่างปฏิบัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดการร่วมมือเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย จะไม่เป็นผลดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีงบประมาณน้อย เนื่องจาก การจัดการขยะจะต้องใช้งบประมาณลงทุนสูงมาก เช่น การจัดหาพื้นที่และก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะ จัดหายานพาหนะในการเก็บขนขยะ จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ต้องมีบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานในด้านนี้เป็นการเฉพาะ

ตาราง 1

ข้อมูลปริมาณและการกำจัดขยะในช่วงปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2552 (หน่วย: ตัน/วัน)

พื้นที่	2548		2549		2550		2551		2552	
	ปริมาณ ขยะ	กำจัดได้ (ร้อยละ)	ปริมาณ ขยะ	กำจัดได้ (ร้อยละ)	ปริมาณ ขยะ	กำจัดได้ (ร้อยละ)	ปริมาณ ขยะ	กำจัดได้ (ร้อยละ)	ปริมาณ ขยะ	กำจัดได้ (ร้อยละ)
กรุงเทพมหานคร	9,521	9,521	8,473	8,473	8,718	8,718	8,780	8,780	8,787	8,787
		(100)		(100)		(100)		(100)		(100)
เทศบาลและเมืองพัทยา	12,046	4,336	12,912	4,780	13,600	4,810	14,766	5,240	15,560	6,039
		(36.0)		(37.0)		(35.37)		(35.49)		(38.81)
นอกเขตเทศบาล	17,632	900	18,697	1,120	18,200	1,090	17,477	1,390	16,780	1,485
		(5.1)		(6.0)		(5.99)		(7.95)		(8.85)

ที่มา: จาก 1. ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย พ.ศ. 2552

2. รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ฉบับ พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2551

3. สถานการณ์การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548

4. ค่าร้อยละคำนวณโดยผู้วิจัย.

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาและความยุ่งยากเหล่านี้ของการดำเนินการภารกิจจัดการขยะ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะประเภทนี้ การที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะ ร่วมมือกันในการดำเนินการจัดการขยะ ควรร่วมมือกันโดยเริ่มตั้งแต่การแสวงหาความร่วมมือ การจัดตั้งองค์การความร่วมมือ บริหารองค์การความร่วมมือ และจัดทำบริการสาธารณะโดยองค์การความร่วมมือ

แนวทางนี้ สอดคล้องกับนโยบายการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล รัฐบาลให้ความสำคัญถึงขั้นกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการบริหารราชการ นับตั้งแต่ 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ทุกรัฐบาลวางนโยบายการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการกระจายอำนาจ การจัดการสิ่งแวดล้อมจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันจัดการสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 มีเป้าหมายระดับ ขีดความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการกำจัดและบำบัดมลพิษ และ กระจายอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปสู่องค์กร-ปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนให้จังหวัดมีศูนย์กำจัดขยะ โดยลงทุนและดำเนินงานร่วมกับ ภาคเอกชน หรือโดยภาคเอกชน แผนการจัดการขยะระดับชาติจัดทำโดยกรมควบคุมมลพิษ มีเป้าหมายให้เกิดระบบบริหารจัดการขยะที่มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน รวมทั้งจากหน่วยงาน ภาครัฐ ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะ ให้ครบทุกจังหวัดภายใน พ.ศ. 2554 โดยแบ่งเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามปริมาณขยะ ขอบเขตการให้บริการ ระยะทางขนส่งขยะ และการบริหารจัดการใน ระดับท้องถิ่น

การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การปกครอง-ส่วนท้องถิ่น ทุกภาคส่วนควรมีแนวนโยบายการแก้ปัญหานี้ ในทิศทางเดียวกัน ควรมี การรวมกลุ่มกันดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแห่งการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องการขาดแคลนทรัพยากรทางการบริหาร และเพิ่มศักยภาพใน การจัดทำภารกิจต่าง ๆ (วุฒิสาร ตันไชย และธีรพรณ ใจมัน, 2549, หน้า 15) องค์การ-ปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรพิจารณาให้ความสำคัญต่อการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกัน

รูปแบบของการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น สหการ (syndicate) บริษัทจำกัด (company) องค์กรมหาชน (autonomous public organization) หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (service delivery unit) การทำความตกลงกันระหว่างองค์กร (agreement) แต่การจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันหรือการดำเนินงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบัน พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียง 3 รูปแบบ คือ เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เท่านั้น สามารถจัดตั้งองค์กรความร่วมมือได้ในรูป “สหการ” ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมายไม่กำหนดรูปแบบขององค์กรการดำเนินงานร่วมกันไว้แต่อย่างใด และมีปัญหาอื่น ๆ ที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันได้ เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้กำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกัน กฎหมายยังขาดความชัดเจนในรายละเอียด ไม่มีแนวทางในการปฏิบัติ ส่งผลให้องค์กรความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะเป็นทางการยังไม่เกิดขึ้น (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, โกวิทย์ พวงงาม และศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์, 2550, หน้า 79-81)

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถจัดทำบริการสาธารณะการจัดการขยะร่วมกันได้หรือไม่ นั้น นโยบายการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ นโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะ สภาพทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณการจัดทำบริการสาธารณะ กระบวนการจัดการขยะ และวิธีการกำจัดขยะ เป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับการจัดตั้งองค์กรความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสิ้น หรือมีสาเหตุอื่นใดเป็นอุปสรรคต่อการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถจัดตั้งองค์กรความร่วมมือขึ้น เพื่อจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันได้ การศึกษาวิจัยนี้ น่าจะค้นพบข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระของการศึกษาวิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดทำบริการสาธารณะการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการจัดทำบริการสาธารณะ กฎหมาย เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะ สภาพทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณการจัดการขยะ และการจัดการขยะ กับรูปแบบองค์กรความร่วมมือจัดทำ บริการสาธารณะการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่าง ในด้านความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ คุ่มค่า และคุณภาพของการจัดทำบริการสาธารณะการจัดการขยะระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการจัดการขยะร่วมกัน กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการจัดการขยะโดยไม่มีความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทำการศึกษาองค์ประกอบของการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ (1) นโยบายการจัดทำบริการสาธารณะ (2) กฎหมายเกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะ (3) สภาพทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) งบประมาณการจัดการขยะ (5) การจัดการขยะ และ (6) รูปแบบองค์กรความร่วมมือจัดทำบริการสาธารณะ การจัดการขยะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

ทำการศึกษาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย 3 รูปแบบ ได้แก่

2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จำนวน 75 แห่ง

2.2 เทศบาล ประกอบด้วย เทศบาลนคร (ทน.) จำนวน 23 แห่ง เทศบาลเมือง (ทม.) จำนวน 140 แห่ง เทศบาลตำบล (ตต.) จำนวน 1,456 แห่ง

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 6,157 แห่ง

3. ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ผู้ศึกษาวิจัยกำหนดกรอบระยะเวลาการศึกษาวิจัย และดำเนินการตามกรอบเวลา ดังนี้

3.1 ทำการทบทวนวรรณกรรม เดือนมิถุนายน 2550 - เดือนธันวาคม 2551

3.2 ออกแบบแบบสอบถาม ตรวจสอบแบบสอบถาม และทดลองใช้แบบสอบถาม เดือนมกราคม 2552 ถึงเดือนพฤษภาคม 2552

3.3 เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เดือนมิถุนายน 2552 ถึงเดือนมกราคม 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บริการสาธารณะ หมายถึง บริการที่จัดทำขึ้นโดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจัดทำโดยเอกชนแต่อยู่ในความควบคุมของรัฐ เพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน และเพื่อสาธารณประโยชน์

2. การจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล รูปแบบหนึ่งรูปแบบใด หรือหลายรูปแบบ และหลายองค์กร ร่วมกันจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตกลงกัน

3. การจัดการขยะ หมายถึง การดำเนินการเก็บขนขยะ การกำจัดขยะด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งจะมีกระบวนการลดปริมาณขยะและกระบวนการคัดแยกขยะหรือไม่ก็ตาม แต่หากดำเนินการเพียงกระบวนการลดปริมาณขยะหรือการคัดแยกขยะ จะไม่นับว่าเป็นการจัดการขยะ

4. ประสิทธิภาพการจัดการขยะ หมายถึง ความสามารถในการเก็บขนขยะของบุคลากร ความสามารถในการกำจัดขยะของบุคลากร ความประหยัดค่าใช้จ่ายในการเก็บขนขยะ และความประหยัดค่าใช้จ่ายในระบบกำจัดขยะ

5. ประสิทธิภาพการจัดการขยะ หมายถึง ความสามารถในการลดปริมาณขยะ ความสามารถในการคัดแยกขยะ ความสามารถในการรวบรวมขยะ ความสามารถในการเก็บขนขยะ และความสามารถในการกำจัดหรือทำลายขยะ

6. ความคุ้มค่าของการจัดการขยะ หมายถึง ระยะเวลาการใช้สถานที่กำจัดขยะ ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะทั้งระบบ และจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานจัดการขยะทั้งระบบ

7. คุณภาพของการจัดทำบริการสาธารณะการจัดการขยะ หมายถึง การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีความตรงเวลาในการเก็บขนขยะ ไม่มีร้องเรียนจากประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความขัดแย้งกัน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความขัดแย้งกับประชาชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ในทางวิชาการ

การศึกษานี้จะทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้มีความรู้ความเข้าใจถึงระดับและทิศทางของความสัมพันธระหว่าง นโยบายการให้บริการสาธารณะ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะ สภาพทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณ การจัดการขยะ การจัดการขยะกับรูปแบบองค์กรความร่วมมือจัดทำบริการสาธารณะ การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพิ่มพูนองค์ความรู้ในด้านการปกครองท้องถิ่น

ประโยชน์ต่อภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำผลการศึกษานี้ไปกำหนดเป็นนโยบาย แนวทาง และมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดทำบริการสาธารณะการจัดการขยะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถนำผลการศึกษานี้ไปปรับใช้ใน

การกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะอื่น ๆ ร่วมกันขององค์กร-
ปกครองส่วนท้องถิ่น